

en lille Smule berettiget i den løftede Stemning, der kom i Gaar, da det ærede Medlem for Slagelse talte — nu kom Stunden. Jeg tror imidlertid ikke, at vore Modstanderes Ønske i saa Henseende gaar i Opfyldelse. Jeg tror ikke stærkt paa, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds er just saa begejstret for at faa Reformpartiet til Magten, og her skal man jo huske paa, at herhjemme ere vi saare konservative. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds vil huske fra 1894, hvordan det da gik, hvordan vistnok en hel Del af hans ærede Meningsfæller allerede havde bestilt deres trekantede Hatte, hvor ulykkeligt det gik, saa at de slet ikke fik Brug for dem. Hvorfor gik det saadan? Fordi, bliver der hævdet, herhjemme gaar man langsomt fremad. Forfatningen herhjemme taaler ikke saadanne voldsomme Spring som at gaa over fra en ren og skær Højreregering til at tage et saa moderat Medlem som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) og nogle af hans Meningsfæller. Nej, vi gaa langsomt frem, og derfor er der maaske ogsaa ringe Ud-sigt til, at vort Parti kan komme til Magten. Men det faar at gaa dermed, som det vil. Under alle Omstændigheder skal det her vise sig, om disse Profetier om en stor Sprængning, der skal finde Sted i Reformpartiet, naar vi faa en Brændevinsafgiftslov til Behandling, ville gaa i Opfyldelse. Om det lykkes de Herrer at vinde en eller anden fra Partiet, saa faa vi dem nok erstattede. Vi have jo set, hvorledes nogle af deres Medlemmer ere gaaede over til os og have fundet, at vi vare det bedste Parti, og skulde der være et enkelt Medlem, som fik sin gamle Kærlighed til den anden Side, som skulde finde Fornøjelse i og finde det formaals-tjenligt at vende tilbage dertil, saa kunne vi vel ogsaa taale det Stød, som det vilde give Anledning til.

Men jeg skal ikke dvæle videre ved dette, men gaa over til at omtale det ærede Medlem for Slagelse (Køedt), som jo har skilt sig fra os og derved i en særlig Grad givet Anledning til Glæde hos vore Modstandere. Jeg skal først sige, at jeg i Grunden nødig vil sige noget, som kunde være stødende for det ærede Medlem, thi jeg har i høj Grad personlig Agtelse for ham, og skulde jeg komme til at sige noget, som kunde støde ham, beder jeg paa Forhaand om Undskyldning; thi det er ikke min Mening. Som det ærede Medlems Stilling nu er bleven, er det desværre saaledes, at i Stedet for, at han,

hvad vi havde ventet og glædet os til, kunde have styrket os i vort Arbejde for store og rigtige Reforme, navnlig paa det Omraade, hvor han har særlig Indsigt og særlig Evne, kommer han nu til at arbejde i Favør af vore Modstandere og lægge sine Kræfter ind paa at standse disse Reforme i Stedet for at fremme dem. Jeg er ganske overbevist om, at det ikke er hans Ønske, men det bliver Resultatet af hans forandrede Stilling, og hvorfor er det blevet saaledes? Ikke fordi vi i og for sig i væsentlig Grad have en forskellig Opfattelse af de Reforme, der foreligge her, men fordi det ærede Medlem er meget mere Poet end Politiker og derfor ikke har været i Stand til at indse, at det lader sig ikke gøre, naar man staar i et Parti paa 64 Medlemmer, at betragte de 63 som Følgesvende og sig selv som staaende i Spidsen, som den, der leder. Det ærede Medlem er kommet op paa et Højdepunkt, som jeg er fuldstændig overbevist om, at han ikke kan holde, og det undrer mig ikke, thi al den Virak, der er spredt til det ærede Medlem, vilde næsten gøre ethvert Menneske skør i Hovedet, og heller ikke han synes at have kunnet taale den. Naar det ærede Medlem siger, at der er kun en eneste ordentlig og regulær Doktor med Hensyn til vore Skattereformer, nemlig det ærede Medlem selv, og at alle vi andre ere Kvaksalvere, og naar det ærede Medlem i Gaar sagde, at naar en af os har talt i 10 Minutter, kan han se igennem ham, som om han var af Glas, saa siger jeg, at det ærede Medlem her er kommet op paa et Punkt, som han umuligt kan holde, og som jeg anser det for fuldstændig meningsløst at stille sig paa. Det vilde se ganske mærkeligt ud, om en Rigsdag, der var samlet om gennemgribende, store Reforme paa det økonomiske Omraade, kunde være saaledes sammensat, at den bogstavelig talt med Undtagelse af et eneste Medlem ingen Forstand havde paa disse Reforme. Jeg antager dog, at det ærede Medlem selv, naar al den Virak, som er kommen til ham, dufter bort, vil erkende, at han har taget et vanskeligt Standpunkt. Men Sagen er, og det er det sørgelige, at han kommer til at tilføre vore Modstandere en Kraft, som vi vilde have sat stor Pris paa at beholde, og Fejlen ligger egentlig udelukkende hos ham selv. Der er ingen paa vor Side, der har ønsket, at den Situation skulde indtræde. Uagtet det ærede Medlem efter sine Evner og sin Stilling har en Enspændernatur, har han allerede for